

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3410/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божидара Вујичића, Зоране Делибашић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Милојевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, Управа за ванредне ситуације Крагујевац, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Крагујевцу, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 492/19 од 04.04.2019. године, у седници од 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 492/19 од 04.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 492/19 од 04.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1. 708/18 од 04.12.2018. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да за тужиоца уплати доприносе пензијског и инвалидског осигурања за период од 27.04.2010. године до 30.11.2011. године, на износ од 58.660,95 динара на име ноћног рада и рада за време државних и верских празника и на износ од 28.200,95 динара на име прековременог рада, по стопи важећој на дан уплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 36.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 492/19 од 04.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је тужена обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 30.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности

пресуде до исплате, док је преко овако досуђених трошкова захтев тужиоца одбијен као неоснован.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, да је послодавац у обавези да исплати неисплаћене доприносе обавезног социјалног осигурања на износе разлике зараде досуђене правноснажном пресудом. Због битних повреда одредаба парничног поступка посебна ревизија не може се поднети, према члану 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби од 29.05.2018. године за уплату доприноса, вредност предмет спора није одређена, а висина таксе на тужбу утврђена је 04.12.2018. године на износ од 2.500,00 динара, што одговара вредности предмета спора до 100.000,00 динара, према Тарифном броју 1 Таксене тарифе из Закона о судским таксама.

С обзиром да је вредност предмета спора, утврђена преко вредности судске таксе, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена, према новелираном члану 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бисерка Живановић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**